

D'excursió pel litoral d'Atalis, amb la història d'Es Migjorn

Paisatge refrescant, en un dia molt assolellat.

75 persones es van animar a fer la darrera excursió d'aquest curs del programa A peu per Menorca, que organitzen conjuntament el GOB i el Departament de Cultura del Consell Insular. Concentrats a la plaça de l'església, a les 10 del matí es començava l'itinerari.

Sortint del poble, es va vorejar el talaïot de Binicodrell, per desviar-se a continuació cap a llevant, des d'on es detecta l'inici del barranc de Binigaus. Creuant la carretera amb les oportunes mesures de seguretat, es va continuar pel camí de Santa Mònica, entre tanques de conreu, boscarrons, qualche talaïot que guaita i, en aquesta ocasió, nombrosos exemplars d'eruga limantria que, en la seva particular migració pel territori, travessaven la senda.

L'ombra dels boscos que es van trobar a continuació va ser molt agraïda pels caminants. A la part est de Sant Tomàs, es va fer una aturada sota el pinar, on l'historiador Joan Pons Moll va oferir una amena xerrada sobre la història des Migjorn Gran.

Un indret, va dir Pons Moll, que ja destacava per la població existent a la prehistòria, com ho demostra l'elevada densitat de talaïots i restes arqueològics que s'hi han trobat i es segueixen descobrint. Gairebé enmig de l'antiga senda construïda pels romans, va registrar també una gran activitat en l'època dels àrabs, que van deixar la seva empremta amb les obres d'aprofitament de l'aigua i van batiar bona part dels topònims que encara conservam: Binigaus, Binicodrell, Daia, i tants altres.

En el segle XVII, una part del territori seria adquirit pels frares agustins, que recuperaren bona part de l'activitat perduda després de la Reconquesta, i varen crear explotacions agràries més petites, que reberen noms relacionats amb aquella Ordre: Sant Agustí, Santa Mònica, Sant Tomàs... I més endavant vindrien els primers intents de constituir-se com a municipi, amb avanços i retrocessos, fins arribar als nostres dies, quan Es Migjorn Gran és el vuitè municipi de l'illa.

Agraits per les informacions rebudes i descansats a l'ombra, es va reempredre la marxa pel Camí de Cavalls, que bordeja el litoral d'Atalis. Una plataforma poc elevada, solcada de racons amb aigües molt transparents. En el lindar amb Son Bou, es creua l'antic canal de Sa Mina, que servia per regular l'aigua de la zona humida quan s'hi sembrava arròs. Allà el Camí de Cavalls s'endinsa, precisament per salvar l'espai pantanós del Prat.

Flors de corritjola, rosades i blanques, acompanyaven el vol dels abundants tallanassos, que donaven fe de la vida que s'hi troba en aquest espai natural, on es pot sentir constantment els reclams dels ocells que troben refugi en el canyís espès. El camí condueix a l'inici de la urbanització de Torre Solí, on esperava el servei d'autobús per retornar al punt d'inici.

El sol implacable del juny ja s'imposa i recomana el descans habitual durant juliol i agost, mesos en que no es faran excursions públiques. A peu per Menorca reemprendrà la seva activitat el segon cap de setmana de setembre.

excursió Atalis

Hola No sé qui ha escrit aquesta crònica però ENHORABONA! M'ha agradat molt que dugués aquestes concrecions de plantes, animals, i ocells amb descripcions tan polides. Quina llàstima no hi vaig anar per que no em trobava bé. La propera no faltaré.
Salut, Chelo.